DOMSTOLENS DOM
AF 16. DECEMBER 1960

# Rudolf Pieter Marie Fiddelaar
# mod Kommissionen for Det europæiske økonomiske Fællesskab

Sag 44/59

Processprog: Fransk

*Angående:*

— Annullation af de i skrivelserne af 24. juli og 14. august 1959 indeholdte beslutninger, der af Kommissionen for Det europæiske økonomiske Fællesskab er tilstillet sagsøgeren;

— midlertidig ansættelse af sagsøgeren i sprogtjenesten i lønklasse L/C, løntrin 1;

— betaling af erstatning.

*Domskonklusion:*

EØF-Kommissionen dømmes til at betale hr. R.P.M. Fiddelaar 100 000 frb., i hvilket beløb der fradrages 60 000 frb., som i medfør af kendelsen af 1. oktober 1960 afsagt af Domstolens præsident er udbetalt som forskud.

*Generaladvokatens forslag til afgørelse:*

1. Af 4. april 1960:

   a) at erklære beslutningen af 24. juli om afskedigelse, der blev fulgt op af beslutningerne af 14. august og af 29. september 1959, for virkningsløs,

   b) at forkaste påstandene om konstatering.

2. Af 18. oktober 1960:

   at annullere beslutningen fra Kommissionen for Det europæiske økonomiske Fællesskab;

   subsidiært at dømme Kommissionen for Det europæiske økonomiske Fællesskab til at betale sagsøgeren en godtgørelse, hvis størrelse Domstolen må fastsætte skønsmæssigt.

S a m m e n d r a g

1. *Retspleje — sager, hvori Domstolen har fuld prøvelsesret — ikke-forskriftsmæssige påstande — pådømmelse ex officio*

2. *Tjenestemænd — kontraktsansatte — perioden forud for vedtægten — gældende ordning — tvister — Domstolens kompetence*
   *(EØF-traktaten, artikler 173 og 179)*

3. *Tjenestemænd — kontraktsansatte — perioden forud for vedtægten — ansatte ifølge EØF-traktatens artikel 179 — begreb*
*(EØF-traktaten, artikel 179)*

4. *Tjenestemænd — kontraktsansatte — perioden forud for vedtægten — ansættelseskontrakt — offentligretlig kontrakt*

5. *Tjenestemænd — kontraktsansatte — perioden forud for vedtægten — ansættelseskontrakt — midlertidig ansættelse i medfør af EØF-traktatens artikel 246*
*(EØF-traktaten, artikel 246, stk. 3)*

6. *Tjenestemænd — kontraktsansatte — perioden forud for vedtægten — ansættelseskontrakter på ubestemt tid — kontrakt forud for tidsbegrænset kontrakt*
*(EØF-traktaten, artikel 246, stk. 3)*

7. *Tjenestemænd — kontraktsansatte — perioden forud for vedtægten — afskedigelse — overtrædelse af princippet om lovmæssig forvaltning — administrationens ansvar*

8. *Tjenestemænd — forvaltningsakt — nødvendigheden af en tilstrækkelig begrundelse*

1. I de sager, hvori Domstolen har fuld prøvelsesret, har den, selv i mangel af forskriftsmæssige påstande, beføjelse ikke blot til at foretage annullation, men også til ex officio at dømme til betaling af en godtgørelse.

2. Hvis ansættelsesvilkårene for de ansatte ikke er udtrykkeligt fastsat af de kompetente myndigheder, skal de udtrykkelige eller stiltiende vilkår, som nødvendigvis må have ligget til grund for disses ansættelseskontrakter, anses for de i EØF-traktatens artikel 179 nævnte gældende ansættelsesvilkår. Domstolen har således ifølge EØF-traktatens artikel 179 kompetence til at træffe afgørelse, hvilket bekræftes af det almindelige princip, der er udtalt i denne traktats artikel 173.

3. Indtil udstedelsen af tjenestemandsvedtægten er enhver, der er beskæftiget i Fællesskabets tjeneste, en ansat ifølge EØF-traktatens artikel 179.

4. De ansættelseskontrakter, som Kommissionen inden for rammerne af sine beføjelser med henblik på en offentlig tjenestes virksomhed har indgået med de ansatte, henhører under den offentlige ret og er underlagt forvaltningsrettens almindelige regler.

5. Før udstedelsen af tjenestemandsvedtægten er det i medfør EØF-traktatens artikel 246, stk. 3 forbudt udtrykkeligt eller stiltiende at oprette varige ansættelsesforhold, der indebærer et løfte om, at disse ansatte senere skal opnå rettigheder ifølge vedtægten. I denne forbindelse kan man ikke påberåbe sig EKSF-Domstolens praksis, hvorefter man, for de ansatte ved EKSF, der er ansat før vedtægtens ikrafttrædelse, har anderkendt et løfte om ansættelse, da § 7, sidste stk. i konventionen om overgangsbestemmelserne ikke kræver, at alle ansættelseskontrakter skal være tidsbegrænsede.

6. Når de omtvistede ansættelseskontrakter alligevel er indgået på ubestemt tid, skyldes dette, at det på tidspunkter for deres indgåelse ikke ved anvendelse af de i traktatens artikel 246, stk. 3 nævnte tidsbegrænsede kontrakter var muligt at tilgodese det varige personalebehov inden for Kommissionens forskellige tjenestegrene, som på dette tidspunkt ikke i tilstrækkeligt omfang kunne forudses. De omtvistede kontrakter udgør således en forud for indgåelsen af de i traktatens artikel 246, stk. 3 nævnte kontrakter indledende fase, og indebærer på ingen måde en mellem parterne fælles hensigt til at skabe det for en kontrakt om fastansættelse særlige retsforhold, da en sådan hensigt ville stride klart mod det i artikel 246, stk. 3 anførte princip.

7. I overensstemmelse med princippet om lovmæssig forvaltning skal beslutninger om afskedigelse ved opsigelse af ansættelseskontrakter støttes på grunde, der vedrører hensynet til tjenestens interesse og som udelukker enhver form for vilkårlighed. Gives en sådan begrundelse ikke, begår administrationen et ansvarspådragende kontraktsbrud. At de uberettiget afskedigede tjenestemænd har genoptaget deres tidligere tjeneste eller fundet ny beskæftigelse er ikke til hinder for, at der tilkendes dem erstatning for den ikke-økonomiske skade, der er forårsaget ved administrationens fejl.
8. De hensyn til den offentlige interesse, som begrunder en forvaltningsakt, skal formuleres klart og på en sådan måde, at den kan anfægtes, da tjenestemanden ellers ikke har mulighed for at forvisse sig om, hvorvidt hans berettigede interesser er overholdt eller krænket, og da kontrollen med beslutningens lovlighed endvidere ellers vanskeliggøres.